

רשומות

1

קובץ התקנות

21 באפריל 1966

1873

א' באייר תשכ"ו

עמוד

1842	תקנות מילווה פיתוח (סדרה מ"א), תשכ"ו—1966.
1846	תקנות הנמלים (אגרות למשגור קטן), תשכ"ו—1966.
1848	תקנות בתי-דין דתיים (דמי בטלה) (תיקון), תשכ"ו—1966.
1849	תקנות הפיקוח על מעונות (אחזקת זקנים עצמאיים במעון רגיל), תשכ"ו—1966.
1854	צו מס הבולים על מסמכים (הוספת פטורים בתוספת ב' לחוק), תשכ"ו—1966.
1854	צו מס הבולים (עינוגים) (הוראת שעה) (תיקון), תשכ"ו—1966.
1855	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 12), תשכ"ו—1966.
1855	צו הפיקוח על עסקי ביטוח (אגרת רשיון ואגרה שנתי), תשכ"ו—1966.
1857	צו הכניסה לישראל (פטור מאשרה), תשכ"ו—1966.
1857	צו בדבר המרת מקרקעין מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי".
1858	הודאות בנק ישראל (קביעת שיעור ריבית על הפרש בנכסים נזילים), תשכ"ו—1966.
1859	צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקות, לשירות סדיר או לשירות מילואים) (עולים, עולות, עולים-רופאים, עולות-רופאות) (מס' 3), תשכ"ו—1966.

מדור לשלטון מקומי

1861	חוק עזר לאשדוד (פתיחת בתי עסק וסגירתם) (תיקון), תשכ"ו—1966.
	תיקון טעויות דפוס

חוק מילווה פיתוח, תש"ך—1960

תקנות בדבר הוצאת סדרה מ"א של איגרות חוב ותנאיה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 2, 5, 6, 9, 12 ו-13 לחוק מילווה פיתוח, תש"ך—1960,¹ ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. ביום א' באייר תשכ"ו (21 באפריל 1966) תוצא סדרה מ"א של איגרות חוב שסך כל שוויה הנקוב יהיה חמישה מיליון לירות והיא תסומן באותיות "מ"א ותכונה "מילווה פיתוח, תש"ך—1960, סדרה מ"א".

הוצאת סדרה
מ"א של
איגרות חוב

2. איגרות החוב יוצאו מקצתן כאיגרות חוב למוכ"ז ומקצתן כאיגרות חוב רשומות על שם, הכל לפי בחירת הרוכש.

סוגי איגרות
החוב

3. איגרות החוב יוצאו בשווי נקוב של 100 לירות או כפילה של 100 לירות, ובלבד שלגבי איגרות חוב למוכ"ז לא יעלה השווי הנקוב של איגרת חוב על 10,000 לירות.

השווי הנקוב

4. איגרות החוב למוכ"ז יהיו בנוסח שבתוספת הראשונה; איגרות החוב הרשומות על שם יהיו בנוסח שבתוספת השנייה.

נוסח איגרות
החוב

5. (א) ביום כ"ו בניסן תשל"א (21 באפריל 1971) ייפדו איגרות החוב בשלמותן באחד משני סכומים אלה:

פדיון וריבית

(1) סכום שוויין הנקוב של איגרות החוב בתוספת ריבית בסכום של 66.66 לירות לכל 100 לירות שווי נקוב;

(2) סכום שוויין הנקוב של איגרות החוב בתוספת ריבית בסכום של 26.66 לירות לכל 100 לירות שווי נקוב כשהקרן והריבית צמודות למדד יוקר המחיה.

(ב) איגרות החוב ייפדו כאמור בתקנת משנה (א) (1) אם יתברר כי ביום הפדיון הסכום שישתלם בעדן, לאחר ניכוי 25% מסכום הריבית המשתלמת על האיגרות לפי אפשרות זו, גדול מן הסכום שהיה עשוי להשתלם ביום הפדיון על איגרות החוב כאמור בתקנת משנה (א) (2) לאחר ניכוי 25% מסכום הריבית המשתלמת עליהן כאמור. בכל מקרה אחר ייפדו איגרות החוב כאמור בתקנת משנה (א) (2).

(ג) על אף האמור בתקנת משנה (ב), תהא למחזיק איגרת חוב ברירה, בעת שהוא מגיש את איגרת החוב לפדיון, לציין במקום המיועד לכך על גבי האיגרת, כי הוא בוחר באפשרות פדיון כאמור בתקנת משנה (א) שהיא שונה מזו שנקבעה לפי תקנת משנה (ב), והאיגרת תיפדה לפי האפשרות שבחר.

6. סכום הפדיון של איגרות החוב הרשומות על שם כאמור בתקנה 5 ישולם לבעל הרשום שימסור למינהלה את איגרות החוב; סכום הפדיון של איגרות החוב למוכ"ז כאמור בתקנה 5 ישולם למי שימסור למינהלה את איגרות החוב.

דרכי הפדיון

7. (א) השווי הנקוב של כל איגרת חוב שנפדטה כאמור בתקנה 5 (א) (2) והריבית המשתלמת עליה יהיו צמודים למדד יוקר המחיה כמפורט להלן:

תנאי הצמדה

אם יתברר מתוך מדד יוקר המחיה שנתפרסם לאחרונה לפני הגיע זמן פדיונה של האיגרת (להלן — המדד החדש) כי המדד החדש עלה לעומת המדד שפורסם לאחרונה לפני יום הוצאת סדרה זו של איגרות חוב (להלן — המדד היסודי), תשולם קרן איגרת החוב וה-

¹ ס"ח 310, תש"ד, עמ' 47; ס"ח 472, תשכ"ו, עמ' 15.

ריבית המשתלמת עליה כשהן מוגדלות באופן יחסי לשיעור העליה של המדד החדש לעומת המדד היסודי.

(ב) בתקנה זו —

„מדד יוקר המחיה“ או „מדד“ — מדד המוזכרים שנקבע על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ולמחקר כלכלי, אף אם יתפרסם על ידי מוסד ממשלתי אחר, לרבות כל מדד רשמי אחר שיבוא במקומו, בין שהוא בנוי על אותם נתונים שעליהם בנוי המדד הקיים ובין אם לאו; אם יבוא מדד אחר, תקבע הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ולמחקר כלכלי את היחס שבינו לבין המדד המוחלף.

8. (א) מחזיק איגרת חוב יכול לבקש מבנק ישראל כי תשולם לו תמורת איגרת החוב לפני יום הפדיון כמפורט בתקנה 5, ובלבד שבקשה כאמור לא תוגש לפני תום עשרים וארבעה חדשים מיום הוצאת הסדרה.

(ב) הוגשה בקשה כאמור בתקנת משנה (א), ישולם למבקש סכום שוויון הנקוב של איגרות החוב בתוספת ריבית של —

(1) 22 לירות לכל 100 לירות שווי נקוב, אם הוגשה הבקשה לאחר תום עשרים

וארבעה חדשים ולפני תום שלושים חדשים מיום הוצאת הסדרה;

(2) 29 לירות לכל 100 לירות שווי נקוב, אם הוגשה הבקשה לאחר תום שלושים

חדשים ולפני תום שלושים וששה חדשים מיום הוצאת הסדרה;

(3) 36 לירות לכל 100 לירות שווי נקוב, אם הוגשה הבקשה לאחר תום שלושים

וששה חדשים ולפני תום ארבעים ושנים חדשים מיום הוצאת הסדרה;

(4) 43 לירות לכל 100 לירות שווי נקוב, אם הוגשה הבקשה לאחר תום ארבעים

ושנים חדשים ולפני תום ארבעים ושמונה חדשים מיום הוצאת הסדרה;

(5) 50 לירות לכל 100 לירות שווי נקוב, אם הוגשה הבקשה לאחר תום ארבעים

ושמונה חדשים ולפני תום חמישים וארבעה חדשים מיום הוצאת הסדרה;

(6) 58 לירות לכל 100 לירות שווי נקוב, אם הוגשה הבקשה לאחר תום חמישים

וארבעה חדשים מיום הוצאת הסדרה.

(ג) בקשה כאמור בתקנת משנה (א) תיחתם על גבי איגרת החוב על ידי הבעל

הרשום אם האיגרת רשומה על שם או על ידי המחזיק אם האיגרת למוכ"ז. תמורת איגרת החוב תשולם למבקש יום חול אחד לאחר שתוגש למינהלה איגרת החוב עם הבקשה.

9. הריבית המשתלמת על איגרות החוב לא תהא חייבת בשום מס המוטל על הכנסה חוץ מן המס שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה², ושלא יעלה על 25%.

10. נרכשו איגרות חוב על ידי מוסד בנקאי או הועברו ממוסד בנקאי אחד למשנהו, רשאית המינהלה, על פי בקשתם של מוסד בנקאי או של שני מוסדות בנקאיים, לנהל רישום בפנקס של איגרות החוב שנרכשו או שהועברו כאמור בלי להוציא את איגרות החוב.

11. איגרות החוב יימכרו באמצעות בנק ישראל, בנק הדואר או מוסד בנקאי.

12. העמלה שתשולם לאדם שקיבל על עצמו הפצת איגרות החוב לא תעלה על שנים למאה מהשווי הנקוב של איגרות החוב שהפיץ.

13. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מילווה פיתוח (סדרה מ"א), תשכ"ו—1966“.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120.

תוספת ראשונה

(תקנה 4)

נוסח איגרות החוב למוכ"ז

מדינת ישראל

סדרה מ"א

מס' סידורי.....

מילוה פיתוח, תש"ך—1960

איגרת חוב למוכ"ז עומדת לפדיון ביום כ"ו בניסן תשל"א (21 באפריל 1971)

לירות.....

1. איגרת חוב זו מוצאת בהתאם להוראות חוק מילוה פיתוח, תש"ך—1960, והתקנות שהותקנו על פיו והנוגעות לסדרה האמורה.

2. סכום הקרן והריבית של איגרת חוב זו ישולם לכל מי שימסור אותה למינהלה.

3. על פדיון הקרן ותשלום הריבית של איגרת חוב זו יחולו התנאים המפורטים בתקנות הנוגעות לסדרה האמורה.

4. מדד יוקר המחיה שפורסם לאחרונה לפני יום הוצאת הסדרה האמורה היה.....
נקודות.

תאריך ההוצאה : א' באייר תשכ"ו (21 באפריל 1966)

ממשלת ישראל

האוצר

החשב הכללי

שר האוצר

מעבר לדף : אני בוחר בפדיון כאמור בתקנה 5 (א) (1) / (א) (2)

חתימה.....

אני מבקש לשלם לי את תמורת האיגרת לפני יום הפדיון כמפורט בתקנה 8.

תאריך.....

חתימה.....

תוספת שניה

(תקנה 4)

נוסח איגרות החוב על שם

מדינת ישראל

סדרה מ"א

מס' סידורי.....

מילווח פיתוח, תש"ך—1960

איגרת חוב רשומה על שם עומדת לפדיון ביום כ"ו בניסן תשל"א (21 באפריל 1971)

לירות:.....

1. איגרת חוב זו מוצאת בהתאם להוראות חוק מילווח פיתוח, תש"ך—1960, והתקנות שהותקנו על פיו והנוגעות לסדרה האמורה.

2. איגרת חוב זו נרשמה בפנקס איגרות החוב על שם.....

3. סכומי הקרן והריבית של איגרת חוב זו ישולמו לבעל הרשום שימסור למינהלה את איגרת החוב.

4. על פדיון הקרן ותשלום הריבית של איגרת חוב זו יחולו התנאים המפורטים בתקנות הנוגעות לסדרה האמורה.

5. מדד יוקר המחיה שפורסם לאחרונה לפני יום הוצאת הסדרה האמורה היה..... נקודות.

תאריך ההוצאה: א' באייר תשכ"ו (21 באפריל 1966)

ממשלת ישראל

האוצר

.....

.....

החשב הכללי

שר האוצר

מעבר לדף: אני בוחר בפדיון כאמור בתקנה 5(א)/(1)/(א) (2)

.....חתימה

אני מבקש לשלם לי את תמורת האיגרת לפני יום הפדיון כמפורט בתקנה 8.

.....תאריך

.....חתימה

פנחס ספיר

כ"ז בניסן תשכ"ו (17 באפריל 1966)

שר האוצר

חוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961

פקודת הנמלים

תקנות בדבר אגרות עבור משגור קטן

בתוקף סמכויותי על פי הסעיפים 20 (ב) ו-21 (ב) לחוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961,¹ הסעיפים 4, 10 ו-17 לפקודת הנמלים,² והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948,³ אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

הנדרות

„מנהל“ — מנהל הנמל בו ניתנו השירותים בגין משגור קטן;

„משגור קטן“ —

(1) ביבוא — טובין המפורטים ברשומון מכס אחד שנתקבלה עליו התרה ואשר נתקיימו בהם תנאים אלה:

(א) משקלם הכולל אינו עולה על 1000 ק"ג ברוטו;

(ב) ערכם הכולל אינו עולה על 9,999.99 לירות.

(2) ביצוא — טובין המפורטים ברשומון מכס אחד שנתקבלה עליו התרה ואשר משקלם הכולל אינו עולה על 1000 ק"ג ברוטו;

„נמל“ — נמל חיפה, נמל אשדוד או נמל אילת;

„שירותים“ — השירותים שנקבעה להם אגרה לפי התקנות שבתוספת הראשונה.

2. (א) בעד מתן השירותים, כולם או מקצתם, למשגור קטן, ישלם בעליו:

אגרה למשגור קטן

(1) ביבוא — את האגרה המפורטת בפרט 1 של התוספת השניה;

(2) ביצוא — את האגרה המפורטת בפרט 2 של התוספת השניה; ואם היה המשגור הקטן חייב באגרה על פי תקנות נמל חיפה (אגרות קשירה, אגרות מינגש ואגרות רציף) (להלן — תקנות אגרות רציף), ישלם בעליו גם את האגרה הקבועה בחלק ב' לתוספת לתקנות אגרות רציף.

(ב) הוראות תקנת משנה (א) לא יחולו על שירות הניתן לגבי משגור קטן שנתקיים

בו אחד מאלה:

(1) אגרות רציף משתלמות עליו על פי המשקל, כמפורט בפרטים 3 עד 6

בחלק א' לתוספת לתקנות אגרות רציף;

(2) הוא פטור על ידי רשות הנמלים מחובת תשלום אגרות רציף, כולן או מקצתן, בתוקף סמכותה לפי תקנה 18(2) לתקנות אגרות רציף;

(3) הוא מכונית נוסעים;

(4) הוא מהווה סחורה בהעברה כמשמעותה בתקנות נמל חיפה (אגרות לסחורה

בהעברה), תשי"ז—1957.⁴

¹ ס"ח 334, תשכ"א, עמ' 145.

² חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.

³ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

⁴ ק"ת 669, תשי"ז, עמ' 713.

3. ערכו של משגור קטן לצורך תקנות אלה ייקבע בהתאם לאמור בתקנה 9(2) לתקנות אגרות רציף.
4. (א) כל שאלה הנוגעת לתשלום האגרה על פי תקנה 2(א) תובא להכרעת המנהל. המנהל יודיע החלטתו לנוגע בדבר בכתב.
(ב) הרואה עצמו נפגע על ידי החלטת המנהל, רשאי לפנות לרשות הנמלים תוך שבוע ימים מיום שההחלטה הגיעה לידיעתו, ולבקש את הכרעתה.
5. מנהל הנמל רשאי ליתן הנחה מתשלום התוספת לאגרה המוטלת על פי פרט 3 בתוספת השניה, בשיעור שלא יעלה על 50%.
6. על אף האמור בתקנות שבתוספת הראשונה לא תשולם אגרה לפיהן בעד שירותים הניתנים למשגור קטן אשר יש לשלם לגביו אגרה לפי תקנות אלה, ובלבד שאם שולמה אגרה עד יום תחילתן של תקנות אלה לפי אחת מהתקנות שבתוספת הראשונה, למעט אגרת רציף לסחורות יצוא, תחול חובת תשלום אגרות לפי שאר התקנות שבתוספת הראשונה בלבד.
7. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הנמלים (אגרות למשגור קטן)“, תשכ"ו—1966.”

תוספת ראשונה

(תקנה 1)

- תקנות נמל חיפה (אגרות קשירה, אגרות מינגש ואגרות רציף) ⁵ ;
תקנות נמל חיפה ויפו (אגרות החסנה), 1943 ⁶ ;
תקנות נמל חיפה (אגרות העברת מטענים), תש"ך—1960 ⁷ ;
פרטים 1 עד 6 של התוספת הראשונה לצו נמל חיפה (תעריף לשירותים מסויימים), 1946 ⁸ ;
תקנות 10(3) ו-16 של תקנות הנמלים, 1943 ⁹ .

תוספת שניה

(תקנות 2 ו-5)

שיעור האגרה
בלירות

10.—
15.—
25.—
40.—
60.—
80.—

1. עבור משגור קטן מיובא שערכו בלירות :

פחות מ-200
מ"200 עד 499.99
מ"500.00 עד 999.99
מ"1,000.00 עד 1,499.99
מ"1,500.00 עד 1,999.99
מ"2,000.00 עד 2,999.99

⁵ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2051.
⁶ ע"ר 1943, תוס' 2, מס' 1256, עמ' 234.
⁷ ק"ת 880, תש"ך, עמ' 606.
⁸ ע"ר 1946, תוס' 2, מס' 1506, עמ' 838.
⁹ ע"ר 1943, תוס' 2, מס' 1256, עמ' 231.

100.—	מ" 3,000.00 עד 3,999.99
120.—	מ" 4,000.00 עד 4,999.99
140.—	מ" 5,000.00 עד 5,999.99
160.—	מ" 6,000.00 עד 6,999.99
180.—	מ" 7,000.00 עד 7,999.99
200.—	מ" 8,000.00 עד 8,999.99
220.—	מ" 9,000.00 עד 9,999.99

2. עבור משגור קטן מיוצא —

לכל משגור קטן

10.—

3. עבור משגור קטן שיאוחסן בנמל כאמור בתקנות נמל חיפה ויפו (אגרות החסנה), 1943, תקופה העולה על שלושים יום, תשולם תוספת לאגרה בשיעור של 15 אגורות לכל יום, שמעל ל-30 הימים הראשונים לכל 100 ק"ג או חלק מהם, מהמשגור הקטן.

משה כרמל
שר התחבורה

ט' בניסן תשכ"ו (30 במרס 1966)
(חמ 75532)

חוק בתי-דין דתיים (הזמנה לבית הדין), תשט"ז—1956

תקנות בדבר תשלום דמי בטלה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 6 ו-8 לחוק בתי-דין דתיים (הזמנה לבית-הדין), תשט"ז—1956,¹ אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום התוספת לתקנות בתי-דין דתיים (דמי בטלה), תשי"ז—1957,² יבוא:

החלפת התוספת

„תוספת

(תקנות 1—2)

1. דמי בטלה ליום התייצבות עד 12 לירות
 2. דמי לינה לכל לילה שעל העד ללון מחוץ לביתו עד 10 לירות
 3. שכרו של מומחה מאוצר המדינה — עד 25 לירות
- (א) כשהעדות לא הצריכה עשיית עבודת מומחה לצורך המשפט אולם אם מקום עבודתו הקבוע של המומחה מרוחק יותר משלושים ק"מ מבית-הדין והיה עליו לבוא לבית-הדין לצורך מתן העדות בלבד ייוסף לשכר האמור עד 10 לירות
- (ב) כשהעדות הצריכה עשיית עבודת מומחה לצורך המשפט עד 50 לירות

¹ ס"ח 200, תשט"ז, עמ' 40.
² ק"ח 703, תשי"ז, עמ' 1450; ק"ח 1248, תשכ"ב עמ' 1082.

4. שכרו של רופא כעד —

- (א) בדיקת גופו של אדם
(ב) תעודה רפואית
(ג) חוות-דעת רפואית בכתב
- עד 50 לירות
עד 10 לירות
עד 25 לירות

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי-דין דתיים (דמי בטלה) (תיקון), תשכ״ו—1966”.
השם

זרח ורהפטיג
שר הדתות

ב' בניסן תשכ״ו (23 במרס 1966)
(חמ 77810)

חוק הפיקוח על מעונות, תשכ״ה—1965

תקנות בדבר אחזקה וקנים עצמאיים במעון רגיל

בתוקף סמכותי לפי סעיף 12 לחוק הפיקוח על מעונות, תשכ״ה—1965,¹ אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

- „זקן עצמאי” — זקן שאינו זקן תשׁוש או זקן סעוד;
„זקן תשׁוש” — זקן שזקוק לעזרה בחלק מפעולותיו היומיומיות;
„זקן סעוד” — זקן שזקוק לעזרה ברוב פעולותיו היומיומיות;
„מעון” — מעון רגיל כמשמעותו בתקנות הפיקוח על מעונות (בקשה לרשיון), תשכ״ה—1965,² המיועד לזקנים עצמאיים;
„רופא המעון” — הרופא המטפל בדרך קבע בזקנים שבמעון.

2. לא יינתן רשיון לניהול מעון לפי סעיף 2(א) לחוק אלא אם הוא ממלא אחר התנאים שבתקנות אלה.

3. (א) במעון ידאגו לכל צרכיהם הגופניים והנפשיים של הזקנים השוכנים בו במסירות ויבטיחו את שלומם ורווחתם.

(ב) במעון ידאגו לקיום ולטיפוח קשרים בין הזקנים השוכנים בו לבין בני משפחותיהם.

(ג) במעון יספקו לזקנים ארוחות בהתאם לצרכיהם ולא פחות מאשר 3 ארוחות מוכנות ליום ומהן לפחות אחת מבושלת; הרכב המזון וטיבו יהיה כפי ששר הסעד יודיע בחוזר שישלח למעונות.

(ד) במעון ידאגו שהזקנים השוכנים בו ילבשו לבוש מתאים, תקין ונקי בהתאם לצרכיהם בעונות השנה.

(ה) במעון ידאגו שהזקנים השוכנים בו ישתמשו בכלי מיטה נקיים, תקינים ומתאימים לצרכיהם בעונות השנה.

¹ ס״ח 444, תשכ״ה, עמ' 48.

² ק״ח 1726, תשכ״ה, עמ' 2036.

(ו) במעון ידאגו לקביעת סידורים ואספקת כלים וחמרים לשם פעולה תעסוקתית וחברתית של הזקנים השוכנים בו.

(ז) במעון ידאגו לסידורים מתאימים שיאפשרו לזקנים השוכנים בו והרוצים בכך לערוך תפילות.

(ח) במעון ייקבעו סידורים המבטיחים מתן עזרה בכל שעות היממה לזקן הזקוק לכך. להבטחת מתן העזרה יימצא בכל שעות היממה בין כתלי המעון אדם המוכשר והמוסמך להזעיק את העזרה הדרושה.

4. (א) במעון תוקם ועדת קבלה ומיון שחבריה יהיו מנהל המעון, רופא המעון וכשיר לעבודה סוציאלית (להלן — הועדה).

קבלת זקנים
למעון

(ב) לא יתקבל זקן למעון אלא אם הוא זקן עצמאי והועדה אישרה את קבלתו.

(ג) לא תדון הועדה בקבלת זקן למעון אלא אם הומצאו לה שנים אלה:

(1) הערכה רפואית של רופא המעון על מצב בריאותו וכשרו התפקודי שתכלול, בין היתר, צילום חזה, בדיקה אלקטרוקרדיוגרפית, בדיקת עיניים ושמיעה;

(2) הערכה סוציאלית של כשיר לעבודה סוציאלית.

(ד) ההערכות המוזכרות בתקנת משנה (ג) יתייחסו למצבו של הזקן בתקופה של חודש שלפני כניסתו למעון.

(ה) לא יתקבל למעון זקן אלא בהסכמתו.

(ו) לא יוצא זקן ממעון ללא הסכמתו אלא אם החליטה על כך הועדה והוכח, להנחת דעת מפקח, כי נמצא סידור חלוף לזקן.

5. (א) מבני המעון יהיו עשויים מחמרים יציבים ובלתי חדירים לרטיבות ואטומים בפני חדירת חרקים ומכרסמים. הקירות החיצוניים והגג יהיו אטומים במידה מספקת בפני חום וקור.

פננים

(ב) מבני המעון יוחזקו במצב נקי.

(ג) רצפות מבני המעון יהיו מרוצפות וניתנות לניקוי.

(ד) הדלתות והחלונות של כל החדרים יהיו ניתנים לסגירה.

(ה) שטח החלונות בכל חדר מגורים לא יפחת משמינית שטח הרצפה ולא יפחת ממטר מרובע.

(ו) החלונות בחדרי המגורים, בחדרי האוכל ובמטבח יפנו החוצה.

(ז) במעון תהיה תאורה חשמלית מספקת.

(ח) במעון יותקן טלפון במקום שיבטיח יצירת קשר חיצוני בעת הצורך.

6. (א) גובה חדרי המגורים לא יפחת מ־2.75 מטר.

חדרי שינה

(ב) לא ישוכנו בחדר שינה אחד למעלה מ־2 זקנים.

(ג) (1) שטחו של חדר שינה ליחיד לא יפחת מ־8 מטרים מרובעים;

(2) שטחו של חדר שינה לשנים לא יפחת מ־12 מטרים מרובעים.

(ד) רצפת חדרי השינה תהיה מעל לפני הקרקע.

(ה) לכל זקן תהיה מיטה נפרדת וכלי מיטה שיכללו: מזרון, סדינים, כר וציפוי לכר, שמיכות וכיסוי למיטה.

(ו) בכל חדר שינה יימצא מיתקן לכל זקן השוכן בחדר המיועד להחסנת חפציו האישיים. מיתקן זה יהיה ניתן לנעילה ; וכן יהיו בחדר כסאות במספר מספיק ושולחן המיועד לשימושם של דרי החדר.

(ז) בכל מעון תהיה הסקה מרכזית.

חדר אוכל

7. (א) בכל מעון יהיה חדר אוכל.

(ב) לא ישמש חדר אוכל כחדר שינה.

(ג) בחדר האוכל יוקצה שטח של 1.5 מטר מרובע לכל זקן.

(ד) השולחנות בחדר האוכל יהיו מצופים חומר הניתן לשטיפה.

(ה) שולחן בחדר האוכל יהיה מיועד ל-6 זקנים לכל היותר ולכל זקן יהיה מקום ישיבה נפרד.

(ו) ליד חדר האוכל יימצא, במרחק סביר ממנו, כיורים לרחיצת ידיים וחדרי נוחיות במספר מספיק.

מטבח

8. (א) בכל מעון יהיה מטבח ששטחו כמפורט להלן :

שטח המטבח במ"ר	במעון המאכסן זקנים שמספרם
14	13 — 25
20	26 — 50
26	51 — 75
32	76 — 100
52	101 — 200
52 בתוספת 0.20 מטר מרובע לכל אחד מעל ל-200 הראשונים.	מעל 200

(ב) גובה המטבח לא יפחת מ-2.75 מטר.

(ג) קירות המטבח יהיו מצופים עד לגובה 1.5 מטר חרסינה, צבע שמן או ציפוי פלסטי.

(ד) בכל מטבח יותקן מפלט.

(ה) במטבח תהיה אספקת מים חמים קבועה.

9. (א) כלי האוכל והבישול יהיו עשויים בהתאם לתקן הישראלי שנקבע להם על ידי מכון התקנים הישראלי.

(ב) במטבח או סמוך לו יוקצה מקום מיוחד לשטיפת כלים.

(ג) במעון תימצא, במטבח או סמוך לו, יחידת קירור חשמלית בגודל מתאים ליכולת תפוסתו של המעון לשם אחזקת מזון.

(ד) סמוך למטבח יימצא מיתקן מתאים או מקום מיוחד, סגור ומאוורר לשם החסנת מזון.

כלי תברואה

10. (א) לכל ששה זקנים במעון יהיה חדר נוחיות.

(ב) לכל שני זקנים תהיה קערת רחצה.

(ג) לכל שנים עשר זקנים תהיה מקלחת עם תא הלבשה.

(ד) לכל עשרים זקנים תהיה אמבטיה.

(ה) חדרי הנוחיות, קערות הרחצה והמקלחות יימצאו במרחק סביר מחדרי המגורים וניתן יהיה להגיע אליהם מבלי להשתמש במדרגות.

(ו) במעון שבו שוכנים זקנים משני המינים יהיו כלי התברואה נפרדים ככל האפשר לפי היחס המספרי בין שני המינים.

(ז) במעון תהיה אספקת מים חמים סדירה קבועה לרחצה.

11. במעון ייקבעו סידורים שיאפשרו בידודו של חולה בעת הצורך בחדר נפרד שאליו צמודים חדר נוחיות וחדר רחצה מיוחדים.

חדרי חולים

12. (א) במעון שבו שוכנים עד ארבעים זקנים ייקבע מקום שימש מרפאה ושבו הציוד הזה:

מרפאה

(1) מיטה לבדיקה

(2) פרגוד

(3) ארון נעול לתרופות ולמכשירים

(4) ארון קיר לציוד עזרה ראשונה

(5) מד לחץ דם

(6) סטוסקופ

(7) סטיריליזטור חשמלי בגודל מתאים

(8) כיור וברז מים

(9) כרטסת בריאות

(10) מיתקן לחימום

(ב) במעון שבו שוכנים למעלה מארבעים זקנים ייקבע חדר מיוחד ששטחו לא יפחת מ־12 מ"ר שימש כמרפאה.

(ג) במרפאה כאמור בתקנת משנה (ב) יימצא, בנוסף לציוד האמור בתקנת משנה (א), שולחן כתיבה ומאזניים לשקילת אדם.

13. (א) במעון ידאגו לאספקה לזקנים השוכנים בו של השירותים הרפואיים האלה:

שירותים
רפואיים

(1) בדיקה רפואית כללית ובדיקת עינים פעם בשנה;

(2) טיפול רפואי שוטף;

(3) טיפול שגרתי בשיניים;

(4) מעקב אחרי זקנים חולים ואשפוזם ושמירת קשר עם החולים הנמצאים מחוץ למעון;

(5) מתן עזרה ראשונה;

(6) פיקוח רפואי כללי;

(7) אחזקת המרפאה ודאגה לסדרים בה ולחמרי הרפואה שבה;

(8) ניהול כרטסת בריאות;

(9) מכשירי עזר רפואיים כגון קביים, מכשירי שמיעה, משקפיים, שיניים תותבות וכיוצא באלה;

(10) מתן טיפול רפואי בשעות הלילה, בעת הצורך.

(ב) בכל מעון שמספר השוכנים בו הוא כמצויין להלן בטור א' ייערכו על ידי רופא ביקורים במספר שצויין בטור ב' :

מספר הזקנים	מספר הביקורים
13—50	2 בשבוע
51—100	3 בשבוע
101 ומעלה	כל יום

14. בכל מעון יובטח שירות של אחות שתימצא בו מספר השעות שצויין להלן בטור ב' שירותי אחות לצד מספר הזקנים השוכנים במעון כפי שצויין בטור א' :

מספר הזקנים	מספר השעות ביום
עד—30	לפי הצורך
30—75	4
מעל 76	8

תנאים רפואיים
העסקת עובדים

15. (א) לא יתקבל עובד לעבודה במעון אלא לאחר שנבדק על ידי מוסד רפואי מוכר והציג אישור שאינו חולה בשחפת פעילה או במחלה מידבקת אחרת ושאינו נושא טפילים של מחלה מידבקת כלשהיא.

(ב) חובת הבדיקה והמצאת האישור כאמור בתקנת משנה (א) יחולו גם על בני משפחת העובד המתגוררים אתו בין כחלי המעון.

(ג) לא יועסק במעון עובד החולה באחת המחלות הנזכרות בתקנת משנה (א).

(ד) עובד במעון שחלה יפסיק את עבודתו עד שימצא אישור רפואי המעיד כי הוא אינו מסכן את בריאות שוכני המעון.

(ה) לא יתגורר במעון בן משפחה של עובד אם הוא לוקה במחלת נפש או במחלה מידבקת העלולה לסכן את בריאות שוכני המעון.

(ו) נוסף על הבדיקות האחרות, ייבדק כל עובד מטבח המועסק במעון אחת לשנה בדיקות תרבית וצואה.

(ז) לא יועסק במטבח של מעון, או בהגשה בחדר האוכל, עובד אשר נקיון גופו ולבושו אינם מניחים את הדעת, ולא יועסק שם עובד שעל גופו נמצאים חטטים או פצעים פתוחים או מוגלתיים אלא אם הם מכוסים בתחבושת בלתי חדירה.

16. שר הסעד רשאי לפטור לתקופה שהוא יורה מעון, שהיה קיים ערב פרסומן של תקנות אלה ברשומות, ממילוי אחרי הוראות תקנות אלה, כולן או מקצתן, אם לדעתו מתנהל המעון באופן שאינו פוגע בשלומם הגופני או הנפשי של הזקנים השוכנים בו.

17. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הפיקוח על מעונות (אחזקת זקנים עצמאיים במעון השם רגיל), תשכ״ו—1966”.

ט' בניסן תשכ״ו (30 במרס 1966)
(חמ 78090)

יוסף בורג
שר הסעד

חוק מס הבולים על מסמכים, תשכ"א—1961

צו בדבר הוספת פטורים בתוספת ב' לחוק

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לחוק מס הבולים על מסמכים, תשכ"א—1961¹, אני מצווה
לאמור:

1. במקום סעיף (5)² לתוספת ב' לחוק יבוא:

- "(5) (א) הסכם בדבר מלווה הניתן לרשות מקומית בהתאם להוראה שבכל חוק;
(ב) שטר חוב, התחייבות, ערבות, איגרת חוב לפי סעיף 5(ג) לתוספת א',
שטר משכון, הרשאה, חשבון או קבלה, שניתנו על ידי רשות מקומית;
(ג) שיק שנמשך כדין על ידי רשות מקומית;
(ד) ערבות שניתנה להבטחת חוב של רשות מקומית."

2. סעיף (13) לתוספת ב' לחוק — בטל.

3. תחילתו של צו זה היא ביום כ"ה באדר תשכ"ו (20 במרס 1966).

4. לצו זה ייקרא "צו מס הבולים על מסמכים (הוספת פטורים בתוספת ב' לחוק),
תשכ"ו—1966".

פנחס ספיר
שר האוצר

כ"ב בניסן תשכ"ו (12 באפריל 1966)
(חמ 723010)

¹ ס"ח 334, תשכ"א, עמ' 64.
² ק"ח 1223, תשכ"ב, עמ' 376; ק"ח 1863, תשכ"ו, עמ' 1701.

פקודת מס הבולים

צו בדבר הפחתת המס על עינוגים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 74(5) (ג) לפקודת מס הבולים¹, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו מס הבולים (עינוגים) (הוראת שעה), תשכ"ה—1965², במקום "י' בניסן
תשכ"ו (31 במרס 1966)" יבוא "י"ט באדר ב' תשכ"ו (31 במרס 1967)".

2. תחילתו של צו זה היא ביום י"א בניסן תשכ"ו (1 באפריל 1966).

3. לצו זה ייקרא "צו מס הבולים (עינוגים) (הוראת שעה) (תיקון), תשכ"ו—1966".

פנחס ספיר
שר האוצר

כ"ב בניסן תשכ"ו (12 באפריל 1966)
(חמ 72303)

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ג, עמ' 1302; ס"ח 235, תשי"ו, עמ' 187; ס"ח 334, תשכ"א, עמ' 64.
² ק"ח 1733, תשכ"ה, עמ' 2163.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של בנק אפותיקאי כללי בע"מ, בסכום כולל של חמישה מיליון לירות שיעמדו לפדיון בשנת 1971 ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום כ"ג בניסן תשכ"ו (13 באפריל 1966) — ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה².

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 12), תשכ"ו—1966".

כ"ג בניסן תשכ"ו (13 באפריל 1966)
(חמ 72850)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120.

חוק הפיקוח על עסקי ביטוח, תשי"א—1951

צו בדבר אגרות

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 8א(ד) ו-13 לחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, תשי"א—1951¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה, „רשיון” — רשיון כאמור בסעיף 3 לחוק.
2. מבטח ישלם בעד מתן רשיון אגרה כמפורט להלן:
- אם הותר ברשיון לעסוק בענף —
1. ביטוח חיים	1000
2. ביטוח אבדן רכוש	1000
3. ביטוח פנסיה	1000
4. ביטוח חקלאי	100
5. ענפי ביטוח אחרים:	
א. ענף אחד	1000
ב. יותר מענף אחד, בעד כל ענף נוסף	500
- ובלבד שהאגרה לא תעלה על 2500 לירות.

¹ ס"ח 70, תשי"א, עמ' 221; ס"ח 885, תשכ"ג, עמ' 30.

אגרה בעד מתן
רשיון לסוכן
ביטוח

3. סוכן ביטוח ישלם בעד מתן רשיון אגרה בסכום של 50 לירות.

אגרה שנתית
של מבטח

4. מבטח ישלם אגרה שנתית בעד כל ענף ביטוח שהורשה לעסוק בו. אותה שנה את הסכומים, המצויינים בצד אות-ענף, כלהלן:

ענף ביטוח	לירות
ביטוח חיים	1,400
ביטוח חקלאי	200
ענפי ביטוח אחרים:	
א. ענף אחד	800
ב. יותר מענף אחד,	
בעד כל ענף נוסף	400

אגרה שנתית
של מורשה
או מתווך

5. מי שחל עליו סעיף 14א(א) לחוק וכן הוראות שר האוצר שניתנו לו בהתאם לסעיף 14א(ב) לחוק ישלם אגרה שנתית, אם הוא עוסק —

לירות	
600	1. בענף אחד
1200	2. ביותר מענף אחד

אגרה שנתית
של סוכן ביטוח

6. סוכן ביטוח ישלם אגרה שנתית בסכום של 50 לירות.

המועד לתשלום

7. האגרות השנתיות שנקבעו בצו זה ישולמו לא יאוחר מן ה-15 בינואר של כל שנה, אולם אם ניתן הרשיון לאחר אותו תאריך תשולם האגרה השנתית עם מתן הרשיון. לא שולמה האגרה במועד, יתווסף לסכום האגרות בעד כל חודש של פיגור 5% מסכום האגרות ולא יותר מ-100 לירות על האגרות הנקובות בתקנה 4, 5% מסכום האגרה ולא יותר מ-50 לירות על האגרה הנקובה בתקנה 5 ו-5% מסכום האגרה הנקובה בתקנה 6.

אגרת עיון

8. בעד עיון בכל מאון שנתי, חשבון ריווח והפסד וחשבון העסקים שהוגשו למפקח לפי סעיף 8א לחוק תשולם אגרה בשיעור של לירה אחת.

תחילה

9. תחילתו של צו זה היא ביום ט' בטבת תשכ"ו (1 בינואר 1966).

ביטוח

10. צו הפיקוח על עסקי ביטוח (אגרות), תשכ"ג—1963², וצו הפיקוח על עסקי ביטוח (אגרת רשיון ואגרה שנתית לסוכן ביטוח), תשכ"ג—1963³ — בטלים.

הוראת מעבר

11. על אף האמור בסעיף 7 ישולמו האגרות השנתיות לשנת 1966 ביום י"א באייר תשכ"ו (1 במאי 1966).

השם

12. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על עסקי ביטוח (אגרת רשיון ואגרה שנתית), תשכ"ו—1966”.

כ"ד בניסן תשכ"ו (14 באפריל 1966)
(המ 72632)

פנחס ספיר
שר האוצר

² ק"ת 1475, תשכ"ג, עמ' 1839.
³ ק"ת 1475, תשכ"ג, עמ' 1840.

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952

צו בדבר פטור מחובת אשרה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952, ואחרי התייעצות עם ועדת הפנים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. אזרח בעל דרכון של מדינה ששמה נקוב בתוספת, פטור מהוראות החוק בדבר אשרה ורשיון לישיבת מעבר או ביקור עד שלושה חדשים.
2. על אף האמור בסעיף 1, רשאי שר הפנים או מי שהוסמך לכך על ידי לסרב כניסתו לישראל של אדם כאמור אם יש, לדעתו, נסיבה המצדיקה זאת.
3. בטלים —
(1) צו הכניסה לישראל (פטור בעלי דרכונים של בלגיה, הולנד ולוקסמבורג), תשכ"ה—1965;²
(2) צו הכניסה לישראל (פטור בעלי דרכונים של פרגואי), תשכ"ו—1966.³
4. לצו זה ייקרא „צו הכניסה לישראל (פטור מאשרה), תשכ"ו—1966“.

ביטול

השם

תוספת

איסלנד, בלגיה, דניה, הולנד, לוקסמבורג, נורבגיה, פינלנד, פרגואי, שוודיה.

חיים משה שפירא
שר הפנים

ח' בניסן תשכ"ו (29 במרס 1966)
(חמ 78824)

¹ ס"ח 111, תשכ"ב, עמ' 354.
² ק"ת 1717, תשכ"ה, עמ' 1881.
³ ק"ת 1855, תשכ"ו, עמ' 1554.

91.15/3

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה"), תש"ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה" לסוג „מירי"

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה"), תש"ך—1960,¹ אני מצווה כי המקרקעין המתוארים בתוספת והרשומים בלשכות רישום המקרקעין של פתח-תקוה ונתניה, כמקרקעין מסוג „מתרוכה", יומרו למקרקעין מסוג „מירי" וירשמו בלשכות האמורות בהתאם לכך.

תוספת

הגוש	החלקה	שטח החלקה במטרים מרובעים	השטח להמרה במטרים מרובעים
7671	3	4,072	747
7673	68	250	250
7675	27	3,900	526

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

כ"ד בניסן תשכ"ו (14 באפריל 1966)

¹ ס"ח 318, תש"ך, עמ' 92.

חוק בנק ישראל, תשי"ד—1954

הוראות בדבר קביעת שיעורי ריבית על הפרש בנכסים נזילים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 51 לחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954¹, ולאחר התייעצות

עם הועדה, אני מורה לאמור:

1. מוסד בנקאי שלא החזיק בתקופה כלשהי נכסים נזילים בשיעורים ובהרכב הקבועים בפרק השני להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשי"ח—1957² (להלן — הוראות הנזילות), חייב בתשלום ריבית על ההפרש שבין סך-כל הנכסים הנזילים שאותו מוסד היה חייב להחזיק באותה תקופה לפי הפרק האמור לבין סך-כל הנכסים הנזילים שהחזיק באותה תקופה, כמפורט להלן:

תשלום ריבית
על הפרש
בנכסים נזילים
במטבע ישראלי

- (1) על הפרש שאינו עולה על 2% של הפקדונות הנקובים בסעיף 1א פסקאות (2), (3) ו-(8) להוראות הנזילות (להלן — הפקדונות הקובעים) — 10% לשנה
- (2) על הפרש העולה על 2% ואינו עולה על 3% מהפקדונות הקובעים — 11% לשנה
- (3) על הפרש העולה על 3% ואינו עולה על 4% מהפקדונות הקובעים — 12% לשנה
- (4) על הפרש העולה על 4% ואינו עולה על 5% מהפקדונות הקובעים — 13% לשנה
- (5) על הפרש העולה על 5% ואינו עולה על 6% מהפקדונות הקובעים — 14% לשנה
- (6) על הפרש העולה על 6% מהפקדונות הקובעים — 15% לשנה.

2. מוסד בנקאי שלא החזיק בתקופה כלשהי נכסים נזילים בשיעורים ובהרכב הקבועים בפרקים השלישי, הרביעי והחמישי להוראות הנזילות, חייב בתשלום ריבית בשיעור של 10% לשנה על ההפרש שבין סך-כל הנכסים הנזילים שאותו מוסד היה חייב להחזיק באותה תקופה לפי הפרקים האמורים ובין סך-כל הנכסים הנזילים שהחזיק באותה תקופה.

תשלום ריבית
על הפרש
בנכסים נזילים
אחרים

3. הריבית אשר מוסד בנקאי חייב לשלם לפי סעיפים 1 ו-2 תחושב על ההפרש כאמור באותם סעיפים כפי שהיה בגמר העסקים בכל יום.

חישוב הריבית

4. (א) על אף האמור בסעיף 3, מוסד בנקאי — המגיש דינים וחשבונות יומיים על נכסיו הנזילים, כאמור ב"דרישה בדבר הגשת דינים וחשבונות"³ — אשר בשבוע פלוני נוצר אצלו הפרש ממוצע — יהא רשאי לכסות את ההפרש הממוצע, תוך השבועיים שלאחר תום השבוע שבו הוא נוצר, על-ידי שיגדיל את נכסיו הנזילים בסכום אותו הפרש מעל לשיעור הנדרש.

הקטנת הפרש
בנכסים נזילים

(ב) לא כוסה ההפרש הממוצע עד תום השבועיים, כאמור בסעיף-קטן (א), או שנוצר באותם שבועיים הפרש ממוצע נוסף — ישלם המוסד הבנקאי לבנק ישראל, בעד שלושת השבועות יחד — ריבית לפי השיעורים הקבועים בסעיפים 1 ו-2, הכל לפי הענין;

¹ ס"ח 164, תשי"ד, עמ' 102.
² ק"ח 753, תשי"ח, עמ' 432; ק"ח 1809, תשכ"ו, עמ' 1752.
³ י"מ 1003, תשכ"ג, עמ' 1021.

הריבית תחושב על שליש מסך-כל ההפרשים הממוצעים בשלושת השבועות הנוגעים בדבר. שלא כוסו כאמור בסעיף-קטן (א).

(ג) כל תקופה של שלושה שבועות כאמור בסעיף זה חוזרת ומתחדשת בכל שבוע שבו נוצר לראשונה הפרש בנכסים נזילים.

(ד) לענין סעיף זה —

„שבוע“ — השבוע המתחיל ביום חמישי ומסתיים ביום רביעי שלאחריו;

„השיעור הנדרש“ — הממוצע היומי של סך-כל הנכסים הנזילים שמוסד בנקאי חייב להחזיק בשבוע פלוני לפי הפרק השני ולפי הפרקים השלישי, הרביעי והחמישי להוראות הנזילות, הכל לפי הענין;

„הפרש ממוצע“ — ההפרש שבין השיעור הנדרש ובין הממוצע היומי של סך-כל הנכסים הנזילים הנוגעים בדבר שהחזיק המוסד הבנקאי באותו שבוע.

5. הוראות בנק ישראל (קביעת שיעור ריבית על הפרש בנכסים נזילים), תשכ"ה — ביטול 1964⁴ — בטלות.

6. להוראות אלה ייקרא „הוראות בנק ישראל (קביעת שיעור ריבית על הפרש בנכסים נזילים), תשכ"ו—1966“.

ד' הורוביץ
נגיד, בנק ישראל

כ"ה בניסן תשכ"ו (15 באפריל 1966)
(חמ 72215)

⁴ ק"ח 1647, תשכ"ה, עמ' 380; ק"ח 1843, תשכ"ו, עמ' 070.

חוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב]

צו בדבר התייצבות לרישום, לבדיקות, לשירות סדיר או לשירות מילואים של עולים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 3 (א), 4 (א), 9 ו-19 (ב) לחוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב]¹, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

הגדרות

(1) „יוצא-צבא“ — אזרח ישראלי או תושב קבוע, שהגיע לארץ כעולה אחרי ח' בתשרי תש"י (1 באוקטובר 1949);

(2) „חייב שירות סדיר“ — יוצא-צבא שהוא אחד מאלה:

(א) גבר שנולד בתקופה שבין א' בתשרי תרצ"ז (17 בספטמבר 1936) ובין כ"ט באלול תש"ח (3 באוקטובר 1948), שני התאריכים בכלל, שטרם שירת שירות סדיר בצבא-הגנה לישראל.

(ב) אשה שנולדה בתקופה שבין א' בתשרי ת"ש (14 בספטמבר 1939) ובין כ"ט באלול תש"ח (3 באוקטובר 1948), שני התאריכים בכלל, שטרם שירתה שירות סדיר בצבא-הגנה לישראל, להוציא אשה נשואה או אם לילד או אשה הרה.

¹ ס"ח 206, תשי"ט, עמ' 286.

(ג) גבר שהוא מורשה, או זכאי להיות מורשה, לעסוק ברפואה על פי פקודת המתעסקים ברפואה, 1947², שנולד בתקופה שבין א' בתשרי תרפ"ח (27 בספטמבר 1927) ובין כ"ט באלול תרצ"ו (16 בספטמבר 1936), שני התאריכים בכלל, שטרם שירת שירות סדיר בצבא-הגנה לישראל.

(ד) אשה שהיא מורשית, או זכאית להיות מורשית, לעסוק ברפואה על פי פקודת המתעסקים ברפואה, 1947, שנולדה בתקופה שבין א' בתשרי תרפ"ח (27 בספטמבר 1927) ובין כ"ט באלול תרצ"ט (13 בספטמבר 1939), שני התאריכים בכלל, שטרם שירתה שירות סדיר בצבא-הגנה לישראל, להוציא אשה נשואה או אם לילד או אשה הרה.

(3) „חייב שירות מילואים” — יוצא-צבא שהוא אחד מאלה:

(א) גבר שנולד בתקופה שבין א' בתשרי תרע"ז (28 בספטמבר 1916) ובין כ"ט באלול תרצ"ו (16 בספטמבר 1936), שני התאריכים בכלל, ואינו חייב שירות סדיר לפי פסקה 2 (ג);

(ב) אשה נשואה שנולדה בתקופה שבין א' בתשרי ת"ש (14 בספטמבר 1939) ובין כ"ט באלול תש"ח (3 באוקטובר 1948), שני התאריכים בכלל, להוציא אשה הרה או אם לילד;

(ג) אשה שנולדה בתקופה שבין א' בתשרי תרצ"ב (12 בספטמבר 1931) ובין כ"ט באלול תרצ"ט (13 בספטמבר 1939), שני התאריכים בכלל, ואינה חייבת שירות סדיר לפי פסקה (2) (ד), להוציא אשה הרה או אם לילד.

2. כל חייב שירות סדיר וכן כל חייב שירות מילואים נקרא בזה להתייצב לרישום ולבדיקות רפואיות ואחרות לשם קביעת כשרו לשירות בטחון באחד המקומות בלוח שלהלן, בימים שאינם ימי מנוחה, בשעות שבין 08.00 ל-12.00, לא יאוחר משלושה חדשים מתאריך עלייתו ארצה.

התייצבות לרישום ולבדיקות לשם קביעת כושר לשירות בטחון

3. מי שהתייצב כאמור בסעיף 2 ונמצא כשר לשירות בטחון, נקרא בזה להתייצב לשירות סדיר או לשירות מילואים — הכל לפי הענין — במקום ובמועד שנקבע כאמור בסעיף 2.

התייצבות לשירות סדיר או לשירות מילואים

4. לצו זה ייקרא „צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקות, לשירות סדיר או לשירות מילואים) (עולים, עולות, עולים-רופאים, עולות-רופאות) (מס' 3), תשכ"ו—1966”.

חשם

ל ו ח

ירושלים	לשכת הגיוס, רח' רש"י 103 (שכ' מקור ברוד)
תל-אביב-יפו	לשכת הגיוס, רח' פוריה מס' 1 (ע"י קולנוע „נוגה”)
חיפה	לשכת הגיוס, רח' עומר-אל-כיאם מס' 14—12 (ע"י קולנוע „מאי”)
פתח-תקוה	לשכת הגיוס, שיכון עירוני פג'ה
טבריה	לשכת הגיוס, רח' נצרת
באר-שבע	לשכת הגיוס, רח' יד-רשם מס' 22.

א ה ר ו ן נ י ב
פוקד

כ"ג בניסן תשכ"ו (13 באפריל 1966)
(חמ 73021)

² ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1687, עמ' 202.

מרור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לאשדוד בדבר פתיחת בתי עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית
אשדוד חוק עזר זה:

1. בסעיף 2(א) לחוק עזר לאשדוד (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"א—1961² — תיקון: סעיף 2

(1) פסקה (4) תסומן (4) ובה במקום הרישה יבוא:

„כל בית עסק שלא פורט בפסקאות (1) עד (4)“;

(2) אחרי פסקה (3) יבוא:

„(4) מספרה לגברות ולגברים —

(א) בימים שאינם ערבי ימי מנוחה — בשעות שבין 13.30 לבין 16 ובין

20 לבין 6 בתקופה שבין 1 באפריל לבין 30 בספטמבר ובשעות שבין 13.30

לבין 15.30 ובין 20 לבין 6 בשאר חדשי השנה;

(ב) בערבי ימי מנוחה — בשעות שבין 20 לבין 5 הקודמות ליום המנוחה

בתקופה שבין 1 באפריל לבין 30 בספטמבר ובשעות שבין 20 לבין 6

הקודמות ליום המנוחה בשאר חדשי השנה.“

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאשדוד (פתיחת בתי עסק וסגירתם) (תיקון), תשכ"ז—
1966“.

אבנר גרעין

ראש המועצה המקומית אשדוד

נתאשר.

ט"ו בסיון תשכ"ה (15 ביוני 1965)

(חמ 81157)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ה, עמ' 256.

² ק"ת 1168, תשכ"א, עמ' 2058; ק"ת 1371, תשכ"ג, עמ' 40.

תיקון טעויות דפוס

בצו הבנקאות (אגרות) (תיקון), תשכ"ו—1966, שפורסם בקובץ התקנות 1864, תשכ"ו, עמ' 1709, בסעיף 2(3) (ב), במקום „לאגודה השיתופית” צ”ל „לחברה”.

בהוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון), תשכ"ו—1966, שפורסמו בקובץ התקנות 1869, תשכ"ו, עמ' 1752, בסעיף 2, בסופו, במקום „(להלן — הלוואות היצוא)” צ”ל „(להלן — הלוואות ליצוא)”.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).